

ДА ЛИ ТРЕБА ДА БУДЕМ ХРАБАР ДА БИХ БИО ПОШТЕН?

Да ли је поштење само чиста савест? Можда је управо то разлог велике производње лекова против несанице. Лакше је прогутати пилулу, него бити поштен. Да ли је у праву Трасимах када каже да је правично оно што користи јачему или Сократ који каже да је правично дати свакоме оно што му припада?

Лако је бити поштен када то не захтева жртвовање. У добру је лако добар бити - каже српска народна пословица. Међутим, устати када сви седе и рећи оно што сви мисле - уопште није лако. Најтежи посао људи одувек је био одупрети се слатком задовољству, греху, злу, пороку и неправди. Како се историја понавља, тај проблем и данас постоји. Много пута човек не уме да се саосећа са нечим што није доживео или што тренутно не проживљава. Зато много пута не погледа да ли су његове руке чисте пре но што покаже прстом на некога. Очекује поштење, а није поштен. Као оправдање за начињену неправду налази то да није директно учествовао у њој и тражи изговоре, да не би био кажњен. Ко не пријави неправду кад је уочи, он је саучесник у њој. Без обзира на изговоре, дубоко у себи зна истину, али не жели наглас да призна. Истина боли само једном, а лаж боли заувек. Зар није једноставније мирно спавати и наћи један разлог да се нешто уради, него милион да се не уради? Људи немају обичај да се у тренутку наношења неправде и непоштеног чина сете бола који су осетили када су били на њиховом месту. Међутим, саосећање према жртвама се обично врати када су они те жртве. Величина је у оним људима који су поштени константно. Тачно је да могу доживети падове и бити потлачени, али храброст је у томе да се не предају када падну, јер само храбри и лете. Одрастање у свету непоштених није лако. Поготово када се у животу човека деси тренутак када је на раскрсници између онога што су му причали када је био мали, свих бајки или епских песама које говоре о победи правде и света који га окружује и

критикује увек када покушава да буде поштен. На формирање личности човека утичу сви људи око њега. Ако су они непоштени, не могу очекивати поштење од њега. Ако се понавља исти поступак, немогуће је добити другачије решење. Занимљива прича: Сељак је свакога дана продавао маслац пекару, а пекар њему хлеб. Пекар је имао развијенији посао, тако да је имао новца да купи вагу, а сељак не. Једнога дана је пекар тужио сељака судији, рекавши му да сељак даје мање него што прима. Када је сељак дошао код судије, рекао му је да он нема новца да купи модерну вагу, али маслац мери кантаром. Сваки пут када му пекар донесе хлеб, он га стави на кантар и да му толико маслаца. Када је судија то чуо, схватио је да је пекар онај који даје мање и казнио га је. Тада му је сељак рекао: „ Непоштени неретко постану жртве сопствених поступака “.

Можда је бити храбар тако тешко, јер се много пута добије шамар уместо подршке. Међутим, дешава се да храбар човек устане. Тада сви устају за њим. Некад је довољна једна права кичма да остале постану чвршће. Храброст је много пута заразна и покретач је многих корених промена. Не чекајте на друге да буду поштени. Свака промена боли и ниједно буђење није пријатно, али после њега следи леп дан. Много је лакше и лепше живети у поштеном свету, а тајна поштења је велика храброст.